

Research Paper**Reliability and Validity of Persian Aphasia Battery Test**

*Reza Nilipour¹, Abbas Pour Shahbaz², Zahra Sadat Ghoreishi¹, Atefe Yousefi¹

1. Department of Speech Therapy, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

2. Department of Clinical Psychology, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

Received: 09 Jul. 2015

Accepted: 18 Oct. 2015

ABSTRACT

Objectives So far, The Persian Aphasia Battery (PAB) has been widely used by clinicians as the first clinical linguistic test to assess and rehabilitate aphasia and language impairments among adult Iranian brain damaged aphasic patients (Fluent/Non-Fluent). The first version was provided based on linguistic and cultural adaptations on healthy Persian speaking adults and has been used by clinicians for more than 20 years. The purpose of this study was to report on the validity and reliability of PAB, based on the results obtained from aphasic patients.

Methods & Materials In this research we report on data obtained from 57 Persian speaking brain damaged patients with the age range of 19 to 83 years who were recruited from clinics in Tehran, Mashhad, Karaj, Yazd, Isfahan, and Shiraz cities, Iran during 2006 to 2011 through purposeful sampling system. The clinical language profiles of the patients were checked by an experienced speech language pathologist (SLP) for diagnosis. The internal consistency of the Battery, the subtests and items in each subtest were assessed based on the Cronbach α index. The internal consistency of the structure of the Battery was based on the correlation between its subtests and each language skill.

Results The overall measure of internal consistency of the Battery was 0.93 and the internal consistency of major language skills was significant ($r=0.3-0.76$, $P<0.05$). The subtests had high to medium internal consistencies ($r=0.63-0.83$, $P<0.01$). The profiles of different language skills and subtests of PAB are consistent with the diagnosis of aphasia type by expert SLP clinicians.

Conclusion Based on the obtained validity and reliability measures, the Battery has high internal consistency and clinical utility and can be used for differential diagnosis and measuring severity of aphasia in clinical linguistic studies among adult Persian speaking brain damaged patients.

Key words:

Aphasia, Persian,
Brain injuries,
Clinical linguistics,
Validity, Reliability

* **Corresponding Author:**

Reza Nilipour, PhD

Address: Department of Speech Therapy, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Daneshjoo Blvd., Velenjak, Tehran, Iran.

Tel: +98 (21) 22180043

E-mail: rnnilipour@gmail.com

بررسی اعتبار و روایی آزمون زبان پریشی فارسی

* رضا نیلی‌پور^۱، عباس پورشهباز^۲، زهرا سادات قریشی^۱، عاطفه یوسفی^۱

۱- گروه گفتاردرمانی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.

۲- گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.

چکیده

تاریخ دریافت: ۱۸ تیر ۱۳۹۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴ مهر ۲۶

هدف تاکنون «آزمون زبان پریشی فارسی» به عنوان نخستین و پرکاربردترین آزمون مدون برای سنجش و درمان اختلال‌های زبانی بیماران زبان پریش بزرگسال و تحقیقات زبان پریشی مورد استفاده قرار گرفته است. نسخه اولیه این آزمون براساس معیارهای انطباق زبانی و فرهنگی برای گویندگان سالم فارسی زبان معياریابی و تدوین شد و همین نسخه افرون بر بیست سال است که در کلینیک‌های گفتاردرمانی مورد استفاده قرار گرفته است. هدف از مطالعه حاضر، بررسی روایی و اعتبار این آزمون براساس نتایج به دست آمده از بیماران زبان پریش فارسی زبان است.

مواد و روش‌ها در مطالعه حاضر، ۵۷ بیمار بزرگسال فارسی زبان مبتلا به زبان پریشی (روان و ناروان) متعاقب ضایعه مغزی نیمکره چپ با دامنه سنی ۱۹-۸۳ سال به شیوه هدفمند در فاصله بین سال‌های ۱۳۸۵-۹۰ از کلینیک‌های دانشگاهی و مراکز درمانی شهر تهران، مشهد، کرج، یزد، اصفهان و شیراز انتخاب شدند. برای بررسی روایی ملکی آزمون، نیمی از زبانی به دست آمده از نتایج این آزمون با تشخیص گفتاردرمانی‌گر به منظور تعیین نوع زبان پریشی مقایسه و اعتبار آزمون از طریق محاسبه آلفای کرونباخ محاسبه شد. در ضمن بررسی روایی سازه آزمون، همبستگی بین مهارت‌های آزمون و خرد آزمون‌های تشکیل‌دهنده هر مهارت محاسبه شد.

یافته‌ها براساس نتایج این پژوهش، اعتبار کل آزمون ۹۳٪ بود. از نظر ساختاری بین مهارت‌های آزمون، همبستگی معناداری وجود داشت ($R=0.76$ و $P<0.05$). همچنین خرد آزمون‌های هر مهارت از همبستگی متوسط تا بالای برخوردار بودند ($R=0.10$ و $P<0.05$). از طرفی نتایج عملکرد انواع زبان پریشی در هر یک از مهارت‌های زبانی، نشان‌دهنده انطباق نیمی از هر یک مهارت را با تشخیص گفتاردرمانگران بود.

نتیجه‌گیری ابتوچه به روایی و اعتبار بالای این آزمون، می‌توان از آن به عنوان یک ابزار بالینی معتبر در تشخیص افتراقی انواع زبان پریشی و بررسی شدت آسیب‌پذیری مهارت‌های زبانی در مطالعات زبان‌شناسی بالینی در بیماران بزرگسال فارسی زبان دارای ضایعه مغزی استفاده کرد.

کلیدواژه‌ها:

زبان پریشی، زبان فارسی،
ضایعات مغزی، زبان‌شناسی
بالینی، روایی، اعتبار

مقدمه

به منظور هدف‌ها و کاربردهای پژوهشی و بالینی برای ارزیابی، تشخیص و توانبخشی زبان‌های مختلف تدوین شده است [۱، ۲]. در زبان‌های غربی، نخستین مطالعات عصب‌شناسی زبان پس از جنگ جهانی اول با مطالعه اختلال‌های زبانی مجروحان جنگی آغاز شد.

با نگاهی به منابع تخصصی زبان‌شناسی بالینی و متون زبان‌پریشی، آزمون‌های زبانی بالینی متنوعی می‌توان یافت که

* نویسنده مسئول:

دکتر رضا نیلی‌پور

نشانی: تهران، ولنجک، بلوار دانشجو، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، گروه گفتاردرمانی.

تلفن: +۹۸ (۲۱) ۲۲۱۸۰۴۳

پست الکترونیکی: rnilipour@gmail.com

روشن مطالعه

این مطالعه از نوع توصیفی-تحلیلی و اعتبارسنجی بود که در آن بیماران بزرگسال زبان پریش فارسی زبان، جمعیت مورد مطالعه این بررسی را تشکیل دادند. در این مطالعه، نمونه‌گیری به روش هدفمند از کلینیک‌های دانشگاهی و مرکز درمانی شهرهای تهران، کرج، مشهد، یزد، اصفهان و شیراز صورت پذیرفت. معیارهای ورود بیماران به این مطالعه عبارت بود از: تک‌زبانه و فارسی‌زبان بودن، راست‌دست‌بودن، تأیید وجود زبان‌پریشی متعاقب ضایعه مغزی نیمکره چپ با تشخیص متخصص اعصاب، عدم وجود نقایص بینایی و شنوایی اصلاح‌نشده و باسوسادبودن (سواد خواندن و نوشتن).

ابزار ارزیابی در این مطالعه «آزمون زبان‌پریشی فارسی» بود که از نظر ساختار محتوایی و اجرایی دارای بخش‌های زیر است:

- دفترچه راهنمای آزمون؛
- پرسشنامه بالینی بیمار: شامل مشخصات فردی و آسیب‌شناختی و تاریخچه پزشکی بیمار؛

نمونه‌ای از نیمه‌رخ زبانی بالینی نتایج اجرای آزمون؛

• دفترچه آزمون: شامل ۲۱۷ گویه به همراه دستور اجرایی هر یک از خرده‌آزمون‌ها؛

• کارت‌های تصویری و نوشتاری برای اجرای خرده‌آزمون‌های مربوطه؛

• اشیای موردنیاز برای بعضی خرده‌آزمون‌ها.

«آزمون زبان‌پریشی فارسی» دارای ۶۰ مهارت زبانی اصلی شامل توانایی بیان شفاهی، درک شفاهی، تکرارکردن، میزان واژگان قابل دسترس و توانایی خواندن و نوشتمن در قالب ۲۵ خرده‌آزمون و ۲۱۷ گویه مختلف است. ساختار محتوایی مهارت‌های زبانی در خرده‌آزمون‌ها و تعداد گویه‌های تشکیل‌دهنده هر خرده‌آزمون و رابطه هر یک با مهارت‌ها، در پیوست شماره ۱ آمده است.

شیوه امتیازدهی آزمون به این شکل است که برای هر گویه، امتیاز «صفر» برای بدون پاسخ، «یک» برای پاسخ درست و نمره «منفی» برای پاسخ نادرست در نظر گرفته می‌شود. به این ترتیب نیمرخ زبانی به شیوه کمی بر مبنای پاسخ‌های درست بیمار ترسیم می‌شود و نیمرخ زبانی به دست آمده می‌تواند مبنای تشخیص نشانگان زبان‌پریشی و شدت آسیب‌پذیری مهارت‌های زبانی مختلف قرار گیرد.

از سوی دیگر به کمک تحلیل پاسخ‌های نادرست، می‌توان خطاهای بیمار را به صورت کیفی بررسی و در مراحل توانبخشی از آنها استفاده کرد. علاوه بر نیمه‌رخ زبانی، یکی از معیارهای تشخیصی شدت زبان‌پریشی، تحلیل کمی و کیفی گفتار پیوسته بیمار است.

در ایران نیز تدوین آزمون‌های زبان‌پریشی برای بیماران فارسی‌زبان در سال‌های جنگ تحملی عراق به ایران، در دانشکده توانبخشی آغاز شد و به دنبال پژوهشی در این باره، نخستین آزمون زبان‌پریشی بومی ایرانی با عنوان «آزمون زبان‌پریشی فارسی» در سال ۱۳۷۲ طراحی و توسط انتشارات دانشگاه علوم پزشکی ایران چاپ شد و در اختیار علاقمندان قرار گرفت [۳]. در بحبوحه جنگ تحملی بود که «آزمون زبان‌پریشی دوزبانه» (BAT)^۱ نیز برای گویندگان دوزبانه ایرانی مانند آذری و کردی تدوین شد [۴-۶].

در ایران نیز براساس همین آزمون‌های بالینی، اولین مطالعات روی محو حمل ایرانی جنگ تحملی که در اثر ضایعات کانونی مغز مانند ترکش، دچار زبان‌پریشی شده بودند، صورت گرفت [۸] و نخستین گزارش‌های مدقون درباره الگوهای آسیب‌پذیری زبان‌فارسی در بیماران یک‌زبانه و دوزبانه ایرانی در مجله‌های معتبر بین‌المللی به چاپ رسید [۷-۱۲]. بخشی از گزارش‌های مدقون زبان‌پریشی که با استفاده از این آزمون‌های زبان‌پریشی بومی به انجام رسیده، در پایگاه «دادگان زبان‌شناسی بالینی زبان‌فارسی»^۲ با هدف دسترسی و آگاهی پژوهندگان علاقمند به این حوزه، ارائه شده است.

نسخه تجدیدنظر شده «آزمون زبان‌پریشی زبان فارسی»، در سال ۱۳۹۰ براساس معیارهای زبانی و فرهنگی گویندگان سالم فارسی‌زبان تطبیق داده شد و در انتشارات دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی به چاپ رسید [۱۳]. در این مدت، این آزمون به عنوان ابزار ارزیابی و تشخیصی با اهداف بالینی و تحقیقاتی در بیماران زبان‌پریش فارسی‌زبان مورد استفاده قرار گرفته است.

آزمون زبان‌پریشی فارسی از نظر ساختار محتوایی مهارت‌های زبانی، براساس «آزمون زبان‌پریشی بوستون» (BDAE)^۳ و از نظر شیوه امتیازدهی و تنظیم نیمرخ زبانی و معیارهای تشخیصی-بالینی، براساس شیوه و معیارهای «آزمون زبان‌پریشی دوزبانه»^۴ تدوین شده است. گروه بالینی هدف این آزمون، بیماران بزرگسال فارسی‌زبان بودند که در نتیجه نوعی ضایعه مغزی، دچار زبان‌پریشی شده‌اند.

با توجه به قابلیت این آزمون در تشخیص انواع زبان‌پریشی، تعیین مهارت‌های آسیب‌دیده زبانی و کاربردهای بالینی و تحقیقاتی نسبتاً فراگیر آن، نیاز به گزارش اطلاعات روان‌سنگی و کارآیی بالینی بخش‌های مختلف آن در گروه جدیدی از بیماران زبان‌پریش احساس می‌شد؛ بنابراین، این پژوهش با هدف بررسی روایی^۵ و اعتبار^۶ بخش‌های مختلف آزمون زبان‌پریشی زبان فارسی انجام شد.

1. Bilingual Aphasia Test (BAT)

2. PCLD.uswr.ac.ir

3. The Boston Diagnostic Aphasia Examination (BDAE)

4. Validity

5. Reliability

سپس همه نمرات به میانگین ۵۰ و انحراف معیار ۱۰ تبدیل شد.

یافته‌ها

همان طورکه در مقدمه نیز به آن اشاره شد، ۲۱۷ گویه این آزمون در قالب ۶ مهارت زبانی و متشکل از ۲۵ خرده‌آزمون، تنظیم شده است. در جدول شماره ۱ برخی ویژگی‌های جمعیت‌شناسختی بیماران شرکت‌کننده در این پژوهش آمده است. بر اساس تحلیل‌های آماری صورت‌گرفته، اعتبار کل آزمون و همسانی خرده‌آزمون‌ها از طریق محاسبه آلفای کرونباخ ۰/۹۳ به دست آمد.

علاوه‌براین، ضریب همسانی درونی هر یک از مهارت‌ها و خرده‌آزمون‌ها محاسبه شد که نتایج آن در جدول‌های شماره ۲ و ۳ ارائه شده است. نتایج ضریب همسانی درونی آزمون براساس آلفای کرونباخ در جدول شماره ۳، نشان‌دهنده آن است که همه خرده‌آزمون‌ها از همسانی درونی بالایی برخوردارند، به‌طوری‌که در صورت حذف هر یک از خرده‌آزمون‌ها، نمره آلفای کرونباخ (ضریب همسانی درونی) کاهش پیدامی کند [۱۴].

از سوی دیگر، برای بررسی روابی آزمون، همبستگی بین ۶ مهارت‌زبانی این آزمون محاسبه شد که نتایج آن در جدول شماره ۴ گزارش شده است. همان‌طورکه در جدول شماره ۴ مشاهده می‌شود، همبستگی مهارت تکرار و بیان شفاهی، خواندن و درک شفاهی بیش از ۰/۷ است که همبستگی بالای این مهارت‌ها را نشان می‌دهد [۱۵].

در مطالعه حاضر برای بررسی روابی سازه آزمون، همبستگی خرده‌آزمون‌ها در هر مهارت مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد همبستگی خرده‌آزمون‌های درک شفاهی بین ۰/۳۶-۰/۸۲، همبستگی خرده‌آزمون‌های بیان شفاهی بین ۰/۴۳-۰/۶۷، همبستگی خرده‌آزمون‌های خواندن بین ۰/۴۸-۰/۸۳ و همبستگی خرده‌آزمون‌های نوشتن بین ۰/۴۰-۰/۷۱ است. همچنین میزان همبستگی خرده‌آزمون‌های تشکیل‌دهنده مهارت‌های واژگان و تکرار به ترتیب ۰/۵۵ و ۰/۷۶ به دست آمد ($P < 0/01$).

با توجه به آنکه تشخیص افتراقی انواع زبان‌پریشی یکی از قابلیت‌های آزمون زبان‌پریشی بوستون به‌شمار می‌رود و آزمون زبان‌پریشی فارسی نیز براساس ساختار همین آزمون طراحی شده است، تشخیص افتراقی انواع زبان‌پریشی یکی از اهداف

به‌همین سبب در دفترچه راهنمای آزمون علاوه‌بر شرح ساختار، محتوا و شیوه اجرای آزمون، ملاک‌ها و شیوه ارزیابی کیفیت گفتار پیوسته برای محاسبه سرعت و روانی و دیگر مشخصات گفتار بیمار براساس معیارهای به دست آمده از گروه سالم، در بخش جدأگاههای به‌تفکیک در جدول‌های جداگانه ارائه شده است.

در این مطالعه، برای نمونه‌گیری هدفمند از بین ۱۱۷ بیمار مراجعه‌کننده به مراکز دانشگاهی و مراکز درمانی شهرهای تهران، کرج، مشهد، یزد، اصفهان و شیراز ۵۷ بیمار (۳۴ مرد و ۲۳ زن) با میانگین سنی ۵۲/۷ سال و انحراف معیار ۱۴/۰۹ که شرایط ورود به پژوهش را داشتند، انتخاب شدند. این پرماننده در زمان مراجعته به کلینیک و ارزیابی، برای پاسخ‌گویی به پرسنلهای درمانگران از هوشیاری کامل برخوردار بودند. اطلاعات جمعیت‌شناسختی بیماران در جدول شماره ۱ آمده است.

در مطالعه حاضر، بیماران شرکت‌کننده از نظر سبب‌شناسی در سه گروه سکته مغزی (۵۰ نفر)، ضربه مغزی (۴ نفر) و علل دیگر (۳ نفر) و از نظر جایگاه ضایعه مغزی در چهار گروه قشری قدامی (۳۰/۸ درصد)، قشری خلفی (۱۷/۳ درصد)، قشر قدامی‌خلفی (۳۱/۵ درصد) و قشری‌زیرقشری (۱۳/۵ درصد) قرار داشتند.

روند اجرای این پژوهش به این صورت بود که پس از احراز شرایط ورود به مطالعه، ابتدا پرسشنامه بالینی اطلاعات فردی بیماران تکمیل و پس از آن، آزمون زبان‌پریشی اجرا شد. در این مطالعه، داده‌های به دست آمده با نسخه ۲۱ نرم‌افزار آماری SPSS تحلیل شد. تحلیل آماری این پژوهش در دو بخش انجام شد: در بخش اول، اعتبار و روابی آزمون مورد تحلیل قرار گرفت و در داده‌های عملکرد انسانی از بیماران زبان‌پریشی بر حسب نوع زبان‌پریشی و جایگاه ضایعه مغزی صورت گرفت.

اعتبار آزمون با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه و به‌منظور بررسی روابی آزمون، همبستگی مهارت‌ها و همبستگی خرده‌آزمون‌های هر مهارت با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون سنجیده شد. یکی دیگر از شواهد روابی ایکی این آزمون، بررسی همخوانی تشخیص نوع زبان‌پریشی براساس نظر گفتار درمانگر با نیم‌رخ به دست آمده در این آزمون و محل ضایعه مغزی بود که با استفاده از آزمون تحلیل واریانس یکراهه و کای اسکوکر بررسی شد. از آنجاکه تعداد گویه‌ها در هر خرده‌آزمون متفاوت بود به‌منظور مقایسه نمرات، در ابتدا نمرات خام تراز و

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت‌شناسختی بیماران زبان‌پریشی.

حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف استاندارد	خطای استاندارد
۱۹	۸۳	۵۲/۷۷	۱۴/۰۹	۱/۸۷
۲	۱۹	۱۱/۸۲	۳/۹۶	۰/۵۳
۰	۸۱	۱۲/۲۵	۱۶/۷۸	۲/۳۳

سالند

سالنده

جدول ۲. ضریب همسانی درونی مهارت‌های زبانی آزمون زبان پریشی فارسی.

ضریب همسانی	درگ شفاهی	بیان شفاهی	تکرار	میزان واژگان	خواندن	نوشتن	مهارت‌های زبانی
۰/۹۲۷	۰/۹۲۷	۰/۸۸۸	۰/۹۶۲	۰/۹۰۲	۰/۹۰۲	۰/۸۹۷	

سالنده

جدول ۳. ضریب همسانی درونی خردآزمون‌های آزمون زبان پریشی فارسی.

ردیف	نام خردآزمون	نقش خردآزمون‌ها در اعتبار آزمون
۱	تشخیص کلمات	۰/۹۳۰
۲	شناخت اندام‌های بدن	۰/۹۳۱
۳	تشخیص راست و چپ در اندام‌ها	۰/۹۳۱
۴	دستورات ساده	۰/۹۳۰
۵	درگ مقاومیم پیچیده	۰/۹۳۱
۶	درگ داستان کوتاه	۰/۹۳۲
۷	روانی بیان	۰/۹۳۳
۸	گفتار خودکار	۰/۹۳۱
۹	از حفظ گفتن قطعات آهنگین	۰/۹۳۶
۱۰	تکرار کلمات	۰/۹۳۱
۱۱	تکرار عبارات	۰/۹۳۰
۱۲	خواندن کلمات	۰/۹۳۰
۱۳	پاسخ‌های تک‌کلمه‌ای	۰/۹۲۹
۱۴	دیدن و نامیدن	۰/۹۳۰
۱۵	نامبردن	۰/۹۳۳
۱۶	خواندن شفاهی جملات	۰/۹۳۱
۱۷	تشخیص حروف و کلمات	۰/۹۳۱
۱۸	تداعی آوایی	۰/۹۳۱
۱۹	تطبیق کلمه با تصویر	۰/۹۳۱
۲۰	درگ خواندن	۰/۹۳۲
۲۱	رونویسی	۰/۹۳۴
۲۲	دیکته حروف و کلمات	۰/۹۳۱
۲۳	دیکته جملات	۰/۹۳۳

سالنده

آزمون در انواع زبان پریشی در جدول شماره ۵ ارائه شده است. با توجه به آنکه در اختلال زبان پریشی عموماً طیف‌گسترده‌ای از آسیب‌پذیری در انواع مهارت‌های زبانی دیده می‌شود، تشخیص

اصلی آزمون زبان پریشی فارسی است؛ بنابراین، در این پژوهش به بررسی همبستگی بین تشخیص گفتار درمانگران و عملکرد بیماران در این آزمون پرداخته شد که نیمرخ زبانی حاصل از این

جدول ۴. ماتریس همبستگی بین مهارت‌های آزمون زبان پریشی فارسی.

درگ	بیان شفاهی	تکرار	میزان واژگان	خواندن
دراز	بیان شفاهی	۰/۴۱۰۰		
تکرار	۰/۵۱۰۰	۰/۷۶۰۰		
میزان واژگان	۰/۵۵۰۰	۰/۶۳۰۰	۰/۶۳۰۰	
خواندن	۰/۷۳۰۰	۰/۴۸۰۰	۰/۴۹۰۰	۰/۵۹۰۰
نوشتن	۰/۵۳۰۰	۰/۳۳	۰/۳۷۰۰	۰/۶۴۰۰

سالند

* معناداری در سطح خطای ۰<P<۰/۰۱

* معناداری در سطح خطای ۰<P<۰/۰۵

جدول ۵. رابطه مهارت‌های زبانی و نوع زبان پریشی در بیماران.

مهارت زبانی	درگ شفاهی	بیان شفاهی	تکرار	میزان واژگان	خواندن	نوشتن	نوع زبان پریشی	اعداد
بروکا	۵/۴	۵۲/۸۴	۳۶	۴۹/۴۵	۷/۹۹	۵۱/۵۳	۸/۲۳	۵۱
ورنیکه	۱۳/۳۹	۳۷/۹۱	۴	۱۰/۹۲	۵۰/۱۷	۹/۹۹	۳/۰۱	۴۷/۶۴
گلوبال	۲/۴۶	۳۲/۵۵	۷	۲/۹۳	۴۵/۱۶	۴۶/۱۷	۵/۸۱	۴۵/۲۸
آنومی	۷/۱۱	۵۶/۴۸	۴	۸/۲۵	۵۶/۲۸	۱۱/۷۴	۹/۹۷	۵۹/۰۴
ترانس کورتیکال حرکتی	۷/۲۵	۵۰/۳۴	۵	۶/۲۰	۵۲/۵۵	۵۶/۵۹	۴/۲۲	۴۰/۸۸
P-value	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰		۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
مقدار F	۲۰/۵	۱۲/۱۹		۷/۶۶	۶/۷۱	۵/۷۲	۴/۳۱	۰/۰۰۴

سالند

جدول ۶. رابطه محل ضایعه و نوع زبان پریشی.

محل ضایعه	قشری-زیرقشری	قدمامی-خلفی	خلفی	قدمامی	تعداد
بروکا	۱۲	۱۲	۶	۱۲	۵
ورنیکه	۰	۱	۲	۰	۱
گلوبال	۰	۵	۰	۰	۰
آنومی	۱	۱	۱	۱	۰
ترانس کورتیکال حرکتی	۳	۰	۰	۳	۰

سالند

نهایی نوع زبان پریشی بر عهده آسیب‌شناس گفتاروزبان است؛ بنابراین، برای بررسی همخوانی تشخیص نوع زبان پریشی بر اساس نظر گفتار درمانگر با نیم رخ به دست آمده در این آزمون، همان طور که در جدول شماره ۵ ملاحظه می‌شود، رفتار بیماران

ترجمه شده آن استفاده می‌شود [۱۸و۱۹]. ازین‌رو، آزمون زبان پریشی فارسی با الگوگیری ساختاری از آزمون زبان پریشی بستون که براساس تحقیقات بالینی زبان پریشی و عصب زبان‌شناسی مرکز پژوهشی بیمارستان بستون تدوین شده از نظر فرهنگی و ساختاری به زبان فارسی انطباق داده شد. در این آزمون از شیوه امتیازدادن گویه‌ها و نیم‌رخ آسیب‌های زبانی با آزمون دوزبانه زبان پریشی [عو۴] که برای بیش از ۶۰ زبان مختلف از جمله فارسی، آذری و کردی طراحی شده، انطباق داده و سپس روای و اعتبار آن در بیماران فارسی‌زبان محاسبه شد.

در نسخه بالینی آزمون زبان پریشی فارسی این مطالعه، پایابی آزمون برای بیماران زبان پریشی در دوره مزمن (۶ ماه بعداز سکته) به روش بررسی همسانی درونی محاسبه شد که نتایج به دست آمده حاکی از پایابی خوبی بود. یافته‌های این مطالعه حاکی از آن بود که این آزمون برای تشخیص افتراقی اختلال‌های زبان پریشی بیماران بزرگسال فارسی‌زبان دارای ضایعه مغزی برای کاربردهای بالینی و توانبخشی از کارآیی بالینی و اعتبار کافی برخوردار است. از سوی دیگر، اعتبار آزمون در سطح خرد آزمون‌ها و همچنین در سطح مهارت‌های زبانی قابل قبول است و می‌توان از این آزمون به عنوان یک ابزار بالینی برای ارزیابی و تشخیص زبان پریشی استفاده کرد.

همان‌طورکه در نتایج این مطالعه ملاحظه شد، مهارت‌های زبانی آزمون از نظر ساختاری از همبستگی معناداری برخوردار بود. نتایج نشان داد همبستگی همه خرده‌آزمون‌های هر مهارت از نظر تشخیصی، از همبستگی متوسط تا بالایی برخوردار است. این مسئله که اساس ساخت این آزمون بوده است، شاهد دیگری از روای سازه آزمون محسوب می‌شود.

در این مطالعه، نتایج ارزیابی‌های بیماران مورد بررسی نشان داد نوع و میزان اختلال زبان پریشی در بیماران دارای ضایعه در مناطق مختلف مغزی (قدامی، خلفی و قدمامی خلفی)، یکسان نیست (جدول شماره ۵). این یافته پژوهشی با موضوع ادعای همبستگی نتایج آزمون‌با مناطق آسیب‌دیده مغزی همخوانی دارد [۲۰]. از طرف دیگر، نتایج عملکرد ا نوع زبان پریشی در هر یک از مهارت‌های زبانی، نشان‌دهنده انطباق نیم‌رخ‌های به دست آمده با تشخیص گفتار درمانگران مجرب درباره تعیین نوع زبان پریشی بود که به نوعی کارآیی بالینی این ابزار را نشان می‌دهد.

نکته‌ای که باید در زمینه انواع زبان پریشی به آن توجه داشت این است که برخلاف ادعاهای منابع عصب‌شناسی و آغازیولوژی کلاسیک، آسیب‌پذیری زبان و تشخیص افتراقی انواع زبان پریشی ناشی از ضایعه مغزی براساس قاعده «همه یا هیچ» آسیب بیان یا درک زبان یا معیارهای منطقه‌بندی کانونی زبان در مناطق بروکا و ورنیکه تعیین نمی‌شود، بلکه براساس یافته‌های دانشمندان علوم اعصاب با توجه به اینکه زبان در مناطق گسترشده از مغز بازنمایی می‌شود، آسیب‌پذیری آن هم پس از ضایعات کانونی به

در پاسخگویی به مهارت‌های زبانی در هر نوع از زبان‌پریشی از الگوهای رایج در تشخیص انواع زبان‌پریشی پیروی می‌کند. بیماران زبان‌پریش بروکا در درک نسبت به بیان شفاهی دارای میانگین بهتری بودند، درحالی که بیماران ورنیکه در مهارت بیان شفاهی نسبت به درک شفاهی میانگین بالاتری داشته‌اند. این در حالی است که بیماران گلوبال هم در درک و هم بیان، دارای میانگین پایین‌تری بودند. در ضمن بیماران گروه آنومی در دستیابی واگانی نسبت به درک و بیان شفاهی دارای عملکرد پایین‌تری بوده‌اند [۱۶].

با توجه به اینکه براساس یافته‌های علوم اعصاب بین محل ضایعه و نوع زبان‌پریشی، رابطه یک‌به‌یک وجود ندارد و آسیب‌پذیری زبان پس از ضایعه مغزی پیرو قانون همه یا هیچ نیست، یافته‌های این مطالعه نیز این مسئله را تأیید کرد. براساس یافته‌ها، رابطه محل ضایعه و نوع زبان‌پریشی نیز مورد بررسی قرار گرفت. همان‌طورکه در جدول شماره ۶ مشاهده می‌شود در گروه زبان‌پریشی بروکا، بیشترین ضایعه در بخش‌های قدامی و قدامی-خلفی به چشم می‌خورد، درحالی که در زبان‌پریشی ورنیکه، ضایعه عمده‌تا در بخش‌های خلفی دیده می‌شود، ولی در گروه گلوبال، ضایعه بیشتر در بخش‌های قدامی-خلفی بوده است. در بیماران گروه آنومی می‌توان گفت محل ضایعه در بخش‌های مختلف مغز پراکنده است. همچنین در زبان‌پریشی ترانس‌کورتیکال حرکتی ضایعه عمده‌تا در مناطق قدامی مغز به چشم می‌خورد.

بحث

آسیب‌شناسان گفتاروزبان و محققان حوزه عصب‌زبان‌شناسی و آغازیولوژی در زبان انگلیسی و بسیاری از کشورهای زبان‌های غربی، برای ارزیابی‌های بالینی و تحقیقاتی و توانبخشی، به تعداد متعددی از آزمون‌های معتبر جامع و تخصصی به منظور سنجش جنبه‌های مختلف اختلال‌های گفتاروزبان دسترسی دارند، درحالی که در بعضی از زبان‌ها تعداد آزمون‌های معیار بسیار ناچیز است [۱۷].

به‌طورکلی، دو رویکرد عمده برای تدوین آزمون زبان‌پریشی در زبان‌های مختلف وجود دارد. رویکرد اول، ترجمه یکی از آزمون‌های معتبر زبان انگلیسی یا آلمانی است که دارای ساختار محتوایی مناسبی است و رویکرد دوم، تدوین آزمون استاندارد برای زبان‌هدف با رعایت اصول روان‌سنجی است. در رویکرد اول، اگر صرفاً ترجمه آزمون به زبان هدف صورت بگیرد، آزمون ترجمه شده عموماً از کارآیی بالینی مناسبی برای تشخیص و توانبخشی برخوردار نیست؛ بنابراین، لازم است پس از رعایت اصول انطباق زبانی و فرهنگی در افراد سالم برای بالابردن کارآیی بالینی آزمون روای و اعتبار آن در بیماران دارای ضایعه مغزی نیز برای هر زبان محاسبه شود.

همان‌طورکه در مقاله مروری «ایوانوا» و «هالول» اشاره شده، آزمون زبان‌پریشی بستون یکی از آزمون‌های معتبر زبان‌شناسی بالینی است که در بسیاری از زبان‌های غیرانگلیسی، نسخه

دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، شیراز، مشهد، بزد و کرج برخوردار شدیم. بدین وسیله مراتب سپاس و قدردانی خود را از ایشان و بیماران شرکت‌کننده در این پژوهش اعلام می‌داریم.

منابع

- [1] Goodglass H, Caplan E. *The Boston Diagnostic Aphasia Examination*. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 1972.
- [2] Kertesz A. *Western Aphasia Battery- Revised (WAB-R)*: Examiner's Manual. San Diego, Harcourt: PsychCorp Publication; 2007.
- [3] Nilipour R. [Persian Aphasia Battery (PAB) (Persian)]. Tehran: Iran University of Medical Sciences Publication; 1993.
- [4] Paradis M, Paribakhat T, Nilipour R. *Bilingual Aphasia Test (Farsi Version)*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates; 1987.
- [5] Paradis M, Nilipour R, Dehghan Y. *Bilingual Aphasia Test (Azari Version)*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates; 1987.
- [6] Paradis M, Nilipour R, Manie. M. *Bilingual Aphasia Test (Kurdish Version)*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates; 1987.
- [7] Nilipour R, Ashayeri H. Alternating antagonism between two languages with successive recovery of a third in a trilingual aphasic patient. *Brain and Language*. 1989; 36(1):23-48.
- [8] Nilipour R. Agrammatic language: Two cases from Persian. *Aphasiology*. 2000; 14(12):1205-42.
- [9] Nilipour R, Raghibdoust S. Manifestations of aphasia in Persian. *Journal of Neurolinguistics*. 2001; 14(2):209-30.
- [10] Nilipour R, Paradis M. Breakdown of functional categories in three Farsi-English bilingual aphasic patients: Aspects of Bilingual Aphasia. Oxford: Pergamon Press; 1995, pp. 123-38.
- [11] Nilipour R. Bilingual aphasia in Iran: A preliminary report. *Journal of Neurolinguistics*. 1988; 3(2):185-232.
- [12] Nilipour R. Task-specific agrammatism in a Farsi-English bilingual patient. *Journal of Neurolinguistics*. 1989; 4(2):243-53.
- [13] Nilipour R. [Aphasia Naming Test (Revised Version) (Persian)]. Tehran: University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences Press; 2011.
- [14] J14. Pasha-Sharifi H. [Psychometric Foundations and Psychological Testing (Persian)]. 13th ed. Tehran: Roshd; 2010.
- [15] Domholdt E. *Rehabilitation research: Principles and applications* 3rd ed. St. Louis, MO: Elsevier Saunders; 2005.
- [16] Goodglass H, Caplan E, Barresi B. *The Assessment of Aphasia and Related Disorders*. 3rd ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2001.
- [17] Spreen, O, Risser AH. *Assessment of Aphasia*. Oxford: Oxford University Press; 2003.

شیوه نسبی است [21]. علاوه بر این، هر نشانگانی از زبان پریشی، خود از تنوع نسبتاً زیادی برخوردار است؛ بنابراین، در تشخیص نوع زبان پریشی علاوه بر نیمرخ زبانی، باید به تابلوی بالینی، علائم همراه و ارزیابی نمونه گفتار پیوسته بیمار نیز توجه نمود.

با توجه به کارآیی بالینی آزمون موجود و نمونه‌گیری بیماران که معرف جمعیت بالینی متنوع از نظر ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و جغرافیایی و تنوع ضایعات نیز است، می‌توان اذعان داشت نتایج به دست آمده از آن می‌تواند به جمعیت هدف بزرگ‌سالان فارسی زبان تعیین پیدا کند. از سوی دیگر، با توجه به اعتبار و روایی بالای آزمون، این ابزار بالینی برای توانبخشی سالم‌دان جمعیت هدف قابل استفاده است. ضمناً لازم است نتایج ارزیابی‌های این آزمون در آینده برای افزایش کارآیی بالینی آن مدنظر قرار گیرد.

نتیجه‌گیری‌نهایی

در بررسی روایی و اعتبار «آزمون زبان پریشی فارسی» موجود با سابقه کاربرد بالینی بیش از دو دهه در بیماران ایرانی و برگرفته از دو آزمون معتبر آزمون زبان پریشی بوستون و آزمون زبان پریشی دوزبانه، عملده‌ترین نتیجه این پژوهش این است که آزمون به سبب روایی و اعتبار مناسب، از کارآیی بالینی و تحقیقاتی برای تشخیص افتراقی انواع زبان پریشی در بیماران فارسی زبان برخوردار است. علاوه بر این، نتایج نشان داد نیمرخ زبانی حاصل از اجرای این آزمون برای تشخیص انواع زبان پریشی، بالگوی رایج بالینی انواع زبان پریشی در متون منطبق است. این امر نشانه دیگری از کارآیی بالینی آزمون برای تشخیص انواع زبان پریشی است.

پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی از این ابزار برای تشخیص افتراقی زبان پریشی در دیگر بیماری‌های دارای اختلال زبانی مانند بیماران مبتلا به آزایمیر نیز استفاده شود. همچنین می‌توان از نسخه کوتاه‌شده این آزمون برای غربالگری بیماران دارای ضایعه مغزی استفاده کرد.

یکی از محدودیت‌های آزمون‌های زبان پریشی موجود که این آزمون نیز از آن مستثنی نیست، تمرکز این آزمون‌ها بر سنجش مهارت‌های زبانی آسیب‌دیده و سالم بیماران است. نتیجه این رویکرد در آزمون سازی این است که بخشی از مهارت‌های ارتباط غیرکلامی کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد که در تحقیقات آینده نیز باید به این بخش نیز پرداخته شود.

تشکر و قدردانی

از صندوق حمایت از پژوهشگران کشور که با حمایت مالی خود پژوهشگران را در انجام این پژوهش باری نمودند، سپاسگزاریم. همچنین در انجام این پژوهش از همکاری صمیمانه کادر علمی و بالینی و دانشجویان گروه گفتار درمانی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی و همکاری گروه گفتار درمانی دانشکده علوم توانبخشی

- [18] Ivanova MV, Hallowell B. A tutorial on aphasia test development in any language: Key substantive and psychometric considerations. *Aphasiology*. 2013; 27(8):891-920.
- [19] Huber W, Poeck K, Weniger D, Willmes K. *Der Aachener Aphasia Test*. Gottingen: Verlag fur Psychologie Hogrefe; 1983.
- [20] Sbordone RJ, Saul RE, Purisch RD. *Neuropsychology for Psychologists, Health Care Professionals, and Attorneys*. 3rd ed. Florida: CRC Press; 2007.
- [21] Nilipour R. *Linguistics & Language Pathology*. 2nd ed. Tehran: Hermes; 2014